

'ALS KLEIN JOCHIE ZAT IK AL IN
DIE TAS TE ROMMELEN'

DE TAS VAN...

LEOPOLD MESSCHAERT

TEKST: SASKIA RIDDER | FOTO: MARCEL FISCHER

De tas van Leopold Messchaert gaat nu ruim een eeuw mee, en kan volgens de huisarts uit Boxtel met gemak nog vijftig jaar dienstdoen. 'Mijn opa gebruikte hem als reiskoffer en toen hij met pensioen ging, bewaarde hij zijn gereedschap erin. Ik liet hem opknappen en gebruikte hem ruim 33 jaar als dokterstas. Je snapt, deze tas is me zeer dierbaar.'

Het moet eind negentiende eeuw zijn geweest als de opa van Leopold zijn reiskoffer koopt. 'Hij werkte als ambtenaar bij Rijkswaterstaat en moest regelmatig op pad voor zijn werk. In zijn tas zaten dan zijn papieren, maar ook zijn verschoning en toiletartikelen, want het gebeurde nogal eens dat hij ergens moest overnachten. Ik weet nog dat hij na zijn pensioen gereedschap in diezelfde koffer bewaarde. Als klein jochie zat ik al in die tas te rommelen.'

Rekensommetje

Als Leopold bijna klaar is met zijn studie geneeskunde, vraagt zijn moeder hem of hij de tas niet wil hebben. Immers, het is dan wel geen klassieke dokterskoffer, maar hij is wel net zo praktisch. Leopold twijfelt. 'De tas moest natuurlijk gerestaureerd worden na jarenlang intensief gebruik. Het ding viel van ellende uit elkaar. Dat kostte destijds zeshonderd gulden. Echt een rib uit mijn lijf, ik was nog student, hè? Ik heb toen zelfs nog een rekensommetje gemaakt: zeshonderd gulden in dertig jaar; het kwam uit op nog geen dubbeltje per werkdag. Toch gedaan dus. Nieuw leer, nieuwe voering. Alleen het frame en het hang-en-sluitwerk bleven bewaard. En ik heb er werkelijk geen dag spijt van gehad. Na 33 jaar is ie echt nog heel mooi, hij kan makkelijk nog vijftig jaar mee.'

Gebutst

Niet dat Leopold er altijd even zuinig mee was. 'Ik heb de tas zelfs een keer op mijn auto laten staan terwijl ik wegreed. Een huisbezoek was net heel hectisch verlopen, ik werd gebeld en liet mijn tas op de auto staan. Een uurtje later werd de tas bij mij thuisbezorgd. Iemand had het namelijk zien gebeuren en in zo'n dorp weet iedereen wie je bent en waar je woont. De tas was een beetje gebutst in de hoeken, maar verder gelukkig geen schade.' En nu? Is er nageslacht dat de tas opnieuw in gebruik neemt? 'Ik hou hem voorlopig lekker zelf. Maar het zou inderdaad wel mooi zijn als deze bijzondere koffer nog een nieuw leven krijgt.'

Wie is Leopold Messchaert?

Leopold Messchaert was 33 jaar lang huisarts in Boxtel en stapte vorige zomer uit de groepspraktijk in Boxtel Centrum. Tot eind 2016 werkte hij nog wel als huisarts in de gevangenis van Vught. Begin januari is hij voor een jaar naar Zambia vertrokken. 'Ik heb altijd al ontwikkelingswerk willen doen, maar het goede moment was er nooit. Je doet het niet als je net een praktijk overneemt of als je kinderen nog thuis wonen. Nu is het een mooi moment. De praktijk draait ook prima zonder mij, mijn vrouw gaat ook in het ziekenhuis in Zambia aan de slag en als we straks terugkomen, kan ik altijd weer ergens waarnemen. Met pensioen gaan is dan ook een optie; ik ben 64 als ik terugkom. Maar ik geloof niet dat ik daar al zin in heb. Bovendien hoef ik daar nu nog niet over na te denken: we gaan eerst een jaar op avontuur.'